

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

Brüsszel, 2006. november 10.

14938/06

LIMITE

**VISA 291
COMIX 933**

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a vízumokkal foglalkozó munkacsoport
Tárgy:	Tervezet — A tagállamok kormányainak képviselői által kialakított állásfoglalás a tagállamok nemzeti személyazonosító igazolványaira vonatkozó közös biztonsági minimumszabályokról

Az Európai Tanács 2004 novemberében elfogadta a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség többéves programját, a hágai programot, amely „felkéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák azon törekvéseiket, amelyek a biometrikus azonosítók úti okmányokba, vízumokba, tartózkodási engedélyekbe, uniós polgárok útlevelébe és információs rendszerekbe történő haladéktalan beillesztését célozzák, és készüljenek fel a nemzeti személyazonosító igazolványok minimumszabályainak kidolgozására, az ICAO-szabványokat is figyelembe véve”.

A Bel- és Igazságügyi Tanács 2005. július 13-i különleges ülésén továbbá arra szólította fel a tagállamokat, hogy 2005 decemberéig állapodjanak meg a személyazonosító igazolványokra vonatkozó közös szabályokról és biztonságos kiállítási eljárásokról, majd ezt követően, amint lehetséges, részletes szabályokat fogadjanak el.

A vízumok egységes formátumának meghatározásáról szóló 1683/95/EK rendelet 6. cikke által létrehozott technikai bizottság 2005 őszén megkezdte a személyazonosító igazolvány biztonsági szempontjainak vizsgálatát. Ezzel párhuzamosan megindult az elektronikus aláírások interoperabilitásával és a kiállítási eljárások biztonságával kapcsolatos munka.

A tagállamok szakértői arra a következtetésre jutottak, hogy a személyazonosító igazolványokra vonatkozó minimumszabályoknak általános megközelítésként a tagállamok által kiállított útlevelek és úti okmányok biztonsági jellemzőire és biometrikus elemeire vonatkozó előírásokról szóló 2252/2004/EK tanácsi rendeletben foglalt minimumszabályokat kell követniük, valamint hogy a kiállítási eljárásokat biztonságosabbra kell kialakítani.

A 2005. decemberi tanácsi ülés alkalmával a tagállamok kormányainak képviselői jóváhagyták a személyazonosító igazolványok kiállítási eljárásainak biztonságára vonatkozó minimumszabályokra irányuló következtetéseket, valamint „az 1683/95/EK tanácsi rendelet 6. cikke alapján létrehozott bizottságban dolgozó szakértők időközi következtetéseit”. Azt kérték, hogy ezeket a következtetéseket „kellő időben részletesebb technikai előírások kövessék”. „A 6. cikk alapján létrehozott bizottság” 2006 februárjában megállapodott a csatolt feljegyzés mellékletében foglalt minimumszabályokról.

Az elektronikus aláírások interoperabilitásának kérdésével a megfelelő fórumokon foglalkoznak.

A tagállamok kormányai képviselőinek konferenciája felkérést kap az ezen feljegyzéshez csatolt állásfoglalás jóváhagyására.

A tagállamok kormányainak képviselői által kialakított állásfoglalás a tagállamok nemzeti személyazonosító igazolványaira vonatkozó közös biztonsági minimumszabályokról

AZ EURÓPAI UNIÓ TAGÁLLAMAI KORMÁNYAINAK A TANÁCS KERETÉBEN
ÜLÉSEZŐ KÉPVISELŐI,

Elismerve a hágai program, valamint a 2005. július 13-i Bel-és Igazságügyi Tanács által a tagállamoknak adott megbízatást;

Felismerve a biztonságos úti- és egyéb személyazonosító okmányok biztosításának szükséges voltát;

Figyelembe véve, hogy ezek a szabályok csak a biztonsági előírásokra vonatkoznak, a nemzeti személyazonosító igazolványok nemzeti használatára azonban nem, valamint jogilag kötelező érvényű szabályok vagy ütemtervek meghatározására nem kerül sor;

Emlékeztetve „az 1683/95/EK tanácsi rendelet 6. cikke által létrehozott bizottságban dolgozó szakértők fent említett időközi következtetéseit” jóváhagyó, 2005. decemberi tanácsi következtetésekre;

Figyelembe véve, hogy az 1683/95/EK tanácsi rendelet 6. cikke által létrehozott bizottság a személyazonosító igazolványokra vonatkozó biztonsági minimumszabályokat állapított meg;

Felkérve az Európai Unió tagállamait, hogy kormányközi alapon folytassák az együttműködést,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

A TAGÁLLAMOK ÁLTAL KIÁLLÍTOTT, ÚTI OKMÁNYKÉNT ÉRVÉNYES SZEMÉLYAZONOSÍTÓ IGAZOLVÁNYOKRA VONATKOZÓ BIZTONSÁGI MINIMUMSZABÁLYOK

Bevezetés

Ez a dokumentum megállapítja azt a minimális biztonsági szintet, amelynek az úti okmányként érvényes tagállami személyazonosító igazolványoknak meg kell felelniük. A rendelkezések elsődlegesen a személyazonosító adatokat érintik (az igazolvány előoldala). Megfelelő rendelkezéseknek kell azonban vonatkozniuk az igazolvány hátoldalára is, az igazolványnak az adatok — például kettéválasztással és/vagy a védőfólia eltávolításával végzett — meghamisítására irányuló kísérletekkel szembeni védelme érdekében.

A személyazonosító igazolvány különféle alapanyagokból készülhet. Ez a dokumentum meghatározza a felhasznált konkrét anyagokra vonatkozó minimális biztonsági szintet.

1. Alapanyag

A személyazonosító igazolvány készülhet mindkét oldalán védőfóliával ellátott papírmagból vagy teljes egészében műanyagból.

Amennyiben a személyazonosító igazolvány papírmagot tartalmazó műanyagból készül, a papírnak meg kell felelnie az alábbi minimális követelményeknek:

- nem tartalmaz optikai színélénkítő anyagokat,
- duplex nyomásos vízjeleket tartalmaz,
- a vegyi úton történő törlésre és/vagy a védőfólia eltávolítására irányuló kísérletek ellen védő biztonsági reagenseket vagy ezzel egyenértékű védelmet tartalmaz,

- színes (részben látható és részben UV-fény alatt fluoreszkáló, vagy szabad szemmel nem látható és legalább két színben fluoreszkáló) szálakat tartalmaz,
- UV-fény alatt fluoreszkáló lapkák alkalmazása javasolt,
- biztonsági szál használata javasolt.

Amennyiben a személyazonosító igazolvány teljes egészében műanyagból készül, általában nem lehetséges beépíteni az útlevél- vagy útiokmánypapírban használt hitelesítő jeleket. Ebben az esetben az anyagban elhelyezhető jelek hiányát az alábbi minimumszabályoknál szigorúbb feltételeknek megfelelő, a 3., 4. és 5. pontban ismertetett biztonsági nyomtatási technikákra, fénymásolás ellen védelmet nyújtó megoldásra és kiállítási technikák alkalmazására vonatkozó intézkedésekkel kell ellensúlyozni.

2. Személyazonosító adatok

A személyazonosító igazolvány a 9303. ICAO-dokumentum¹ 3. részének 1. kötetével (Géppel olvasható, 1-es és 2-es méretű hivatalos úti okmányok) összhangban géppel olvasható, és kiállításának módja megfelel a fenti dokumentumban a géppel olvasható igazolványokra vonatkozó előírásoknak.

A tulajdonos arcképét nem beragasztani kell, hanem az 5. pontban említett valamely kiállítási technikával a kártya előoldalának anyagába integrálni.

¹ Harmadik kiadás (még nem jelent meg)

3. Nyomtatási technikák

A következő nyomtatási technikákat kell alkalmazni:

A. Háttérnyomtatás:

- kéttónusú gilos vagy azzal egyenértékű struktúrák,
- szivárványszínezés, amennyiben lehetséges, fluoreszkáló,
- UV-fény alatt fluoreszkáló felülnyomás,
- a hamisítás és meghamisítás ellen eredményes védelmet nyújtó motívumok (különösen a személyazonosító adatokat tartalmazó oldalon), esetleg mikronyomtatással együtt,
- a papírkártyákon reagens festéket kell alkalmazni,
- amennyiben a személyazonosító igazolvány papírja megfelelően védett a hamisítási kísérletekkel szemben, a reagens festék használata választható.

A kártya előoldali elrendezésének különböznie kell a kártya hátoldalának elrendezésétől.

B. Szövegnyomtatás

Integrált mikronyomtatással (kivéve, ha már a háttérnyomtatás tartalmazza).

C. Sorszámozás

A személyazonosító igazolványnak egyedi sorszáma van:

- speciális típusú számokkal vagy betűtípussal, valamint UV-fény alatt fluoreszkáló festékekkel nyomtatva, vagy ugyanazon technikák felhasználásával integrálva, mint amelyeket a személyes adatok esetében alkalmaznak.

Javasolt, hogy a személyazonosító igazolványok egyedi sorszáma a kártya mindkét oldalán látható legyen.

A teljes egészében műanyagból készült személyazonosító igazolványokon további optikailag változó biztonsági jeleket is alkalmazni kell, például optikailag változó festéket vagy más, optikailag változó jelet, kiegészítve a legalább DOVID (diffraktív optikailag változó képi eszköz) vagy ezzel egyenértékű eljárás használata útján biztosított védelem követelményét.

4. Másolás elleni védelem

A személyazonosító adatokat tartalmazó oldalon a vízumok egységes formátumában jelenleg alkalmazott jelekkel azonos szintű azonosítást és biztonságot lehetővé tevő optikailag változó eszközt (OVE) vagy azzal egyenértékű eszközt kell alkalmazni, amely különböző szögekből nézve változó, diffraktív struktúrát ölt (DOVID)¹, vagy pedig legalább azonos szintű biztonságot lehetővé tevő, a kártya rétegei közé, a lehegesztett vagy annak megfelelő védőfóliába integrált, vagy OVE-borító formájában alkalmazott jellemzőt.

¹ A DOVID változó, nagy felbontású, optikailag diffraktív képet tartalmazó biztonsági elem. Az optikailag változó kép egy kép animált elemeiből (többsatornás kép), színek permutációjából, pozitív kép negatív képre váltásával vagy térbeli effektussal készülhet. Az optikailag diffraktív kifejezés a fénynyaláb hullámhosszankénti térbeli elhajlását, azaz a fehér fény összetevőire bomlását jelenti.

Az OVD-elemeket a hamisítással és meghamisítással szemben hatékony védelmet nyújtó rétegezett struktúra elemeként kell az okmányba integrálni. Papírból készült okmányok esetén az 5. pontban leírtaknak megfelelően a lehegesztett vagy annak megfelelő védőfólia elemeként a lehető legnagyobb felületre kell ezeket integrálni, vagy biztonsági borítóként alkalmazni. Műanyagból készült okmányok esetén a lehető legnagyobb felületen kell ezeket a kártya rétegeibe integrálni, vagy biztonsági borítóként alkalmazni.

Amennyiben a műanyag kártyát lézergravírozással személyesítik meg, és abba optikailag változó, lézerrel írt elemet építenek, diffraktív OVE-t kell alkalmazni legalább pozicionált, fémezett vagy transzparens DOVID formájában annak érdekében, hogy a sokszorosítás elleni fokozott védelmet biztosítsa.

Amennyiben a kártya papírmagot tartalmazó műanyagból készül, diffraktív OVE-t kell alkalmazni legalább pozicionált, fémezett vagy transzparens DOVID formájában a rétegeken belül annak érdekében, hogy a sokszorosítás elleni fokozott védelmet biztosítsa.

Ajánlatos, hogy az igazolványokon a személyazonosító adatokat tartalmazó terület kitapintható módon, kiemeléssel vagy domborítással további védelmet kapjon.

5. Kiállítási technika

Annak biztosítása érdekében, hogy a személyazonosító igazolvány adatait megfelelően védjék a hamisítási és meghamisítási kísérletekkel szemben, a személyazonosító adatokat, beleértve a tulajdonos fényképét, aláírását és a fő kiállítási adatokat — a géppel olvasható területen is — az okmány alapanyagába kell integrálni. A fénykép hagyományos módon való rögzítése a továbbiakban nem alkalmazható.

A következő kiállítási technikák alkalmazhatók:

- lézernyomtatás,
- hőnyomtatás,
- tintasugaras nyomtatás,
- fotónyomtatás,
- a biztonsági elemeket tartalmazó kártyarétegekbe hatékonyan behatoló lézergravírozás.

Annak biztosítása érdekében, hogy a személyazonosító és kiállításra vonatkozó adatokat megfelelően védjék a hamisítási kísérletekkel szemben, lézernyomtatás, hőnyomtatás, tintasugaras nyomtatás vagy fotónyomtatás esetén kötelező a hegesztett vagy annak megfelelő védőfólia — például műanyag tok —, vagy a másolás ellen védelmet nyújtó borító alkalmazása. A tintasugaras nyomtatással megszemélyesített, papíralapú igazolványok esetében megfelelően tartós biztonsági fóliára van szükség.

Valamennyi kártyatípus esetén megfelelően védeni kell a hátoldalt is annak érdekében, hogy a személyazonosító adatokat ne lehessen a hátoldal felől megváltoztatni.

Az úti okmányokat géppel olvasható formában kell kiállítani. A személyazonosító igazolvány elrendezése követi a 9303. ICAO-dokumentum¹ 3. részének 1. kötetében (Géppel olvasható, 1-es és 2-es méretű hivatalos úti okmányok) szereplő előírásokat, kiállítási eljárása pedig megfelel az említett dokumentumban a géppel olvasható dokumentumokra megadott előírásoknak.

¹ Harmadik kiadás (még nem jelent meg)

6. További biztonsági elemek

A fenti pontok tekintetében a tagállamoknak lehetőségük van további biztonsági elemeket bevezetni, amennyiben azok összhangban vannak az e téren már meghozott határozatokkal.

7. Biometrikus jellemzők

Amennyiben az úti okmányként használt személyazonosító igazolványok biometrikus azonosítókat tartalmaznak, ezen adatokat a biometriára vonatkozó ICAO-előírásoknak (9303. dokumentum¹, 3. rész, 2. kötet), valamint a 2252/2004/EK tanácsi rendeletben megállapított, az útlevelekben alkalmazott biometrikus elemekre vonatkozó európai uniós szabályozásoknak és technikai előírásoknak megfelelően kell tárolni, és ezeknek megfelelően kell olvashatónak lenniük. Egyéb, választható biometrikus elemek is alkalmazhatók nemzeti használatra.

¹ Harmadik kiadás (még nem jelent meg)